

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY PATENTU TYMCZASOWEGO

70 924

Patent tymczasowy dodatkowy
do patentu _____

Kl. 47f¹, 37/24

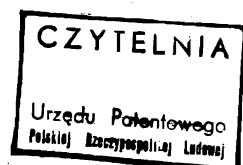
Zgłoszono: 17.08.1971 (P. 150 059)

Pierwszeństwo: _____

MKP F16l 37/24

Zgłoszenie ogłoszono: 30.05.1973

Opis patentowy opublikowano: 17.06.1974

Twórcy wynalazku: Zdzisław Kucytowski, Alfred Lasota

Uprawniony z patentu tymczasowego: Kopalnia Węgla Kamiennego „Generał Zawadzki”,
Dąbrowa Górnicza (Polska)

Urządzenie do łączenia rurociągów

Przedmiotem wynalazku jest urządzenie do łączenia rurociągów kołnierzowych.

Dotychczas łączono rurociągi przez skręcanie śrubami kołnierzy dwu sąsiednich rur. Czynność ta jest dość pracochłonna i długotrwała szczególnie, gdy rurociąg jest instalowany w miejscu silnie zanieczyszczonym. Ponadto nie ma możliwości natychmiastowego rozłączenia rurociągu w razie potrzeby, a także występuje całkowita niemożliwość rozłączenia w przypadku znacznego skorodowania śrub łączących.

Wynalazek ma na celu wyeliminowanie wyżej wymienionych wad i niedogodności. Cel ten został osiągnięty przez skonstruowanie urządzenia do łączenia rurociągów kołnierzowych posiadającego dźwignię zaczepową połączoną obrotowo w osi równoległej do płaszczyzny łączenia z dźwignią zaciskającą. Dla umożliwienia łączenia kołnierzy różnych grubości dźwignia zaczepowa na swej powierzchni po stronie zaczepu w jej tylnej części posiada uzębienie współpracujące z uzębieniem objemki dźwigni zaciskającej, oraz wycięcie podłużne umożliwiające wzajemny przesuw obu dźwigni.

Utwierdzenie obu dźwigni w żądanej pozycji stanowi nakrętka wraz ze śrubą przytwierdzoną do objemki dźwigni zaciskającej i przechodzącą przez wycięcie w dźwigni zaczepowej. Zabezpieczenie przed samoczynnym otwarciem urządzenia stanowi zawleczka zakładana w otwory znajdujące się w objemce oraz w otwór dźwigni zaciskającej w ich pozycji współosiowej. Przedmiot wynalazku przedstawiono w przykładowym wykonaniu na rysunku gdzie fig. 1 przedstawia przekrój urządzenia wzdłuż płaszczyzny A-A, fig. 2 – urządzenie w widoku z góry, fig. 3 – przekrój urządzenia wzdłuż płaszczyzny B-B, fig. 4 – połączenie sąsiednich rur przy pomocy urządzenia.

Urządzenie do łączenia rury 1 z rurą 2 zakończonych kołnierzami 3 składa się z dźwigni zaczepowej 4 połączonej obrotowo wokół osi 5 z dźwignią zaciskającą 6. Dźwignia zaczepowa 4 na jednym końcu posiada zaczep 7, a na drugim końcu po stronie zaczepu posiada uzębienie 8 pracujące z uzębieniem 9 objemki 10. Ponadto w dźwigni zaczepowej 4 po stronie uzębienia 8 znajduje się podłużne wycięcie 11 umożliwiające wzajemny przesuw obu dźwigni.

Dla utwierdzenia dźwigni zaczepowej 4 i dźwigni zaciskającej 6 w żądanej pozycji w objemce 10 umieszczona jest śruba 12 przechodząca przez wycięcie 11 w dźwigni zaczepowej 4 wraz z nakrętką 13. Zawleczka 14 zakładana w otwory 15 w objemce 10 oraz otwór 16 w dźwigni zaciskającej 6 w ich współśrodkowej pozycji

zabezpiecza przed samoczynnym otwarciem urządzenia. Łączenie rurociągów przy pomocy urządzenia odbywa się w sposób następujący: przylegające kołnierze 3 dwóch sąsiednich rur 1, 2 umieszcza się między dźwignią zaczepową 4 a dźwignią dociskającą 6, a następnie dokonuje obrotu dźwigni zaciskającej 6 wokół osi obrotu 5 i zakłada zawleczkę 14 w otwory 15 i 16.

Zastrzeżenie patentowe

Urządzenie do łączenia rurociągów kołnierzowych posiadające dźwignię zaczepową połączoną obrotowo w osi równoległej do płaszczyzny łączenia z dźwignią zaciskającą, znamienne tym, że dla umożliwienia łączenia kołnierzy (3) różnych grubości dźwignia zaczepowa (4) na swej powierzchni po stronie zaczepu (7) w jej tylnej części posiada uzębienie (8) współpracujące z uzębieniem (9) objemki (10) oraz wycięcie podłużne (11) umożliwiające przesuw wzajemny obu dźwigni, natomiast utwierdzenie w żądanej pozycji stanowi nakrętka (13) wraz ze śrubą (12) przytwierdzona do objemki (10) i przechodząca przez wycięcie (11) w dźwigni zaczepowej (4), zaś zabezpieczenie urządzenia przed samoczynnym otwarciem stanowi zawleczka (14) zakładana w otwory (15) znajdujące się w objemce (10) oraz w otwór (16) w ich pozycji współśrodkowej.

